

Diàleg intergeneracional

Avi 78 anys. Neta 21 anys (Erasmus al Regne Unit)

Avi.- Avui he estat en una tertúlia per la radio en la que s'ha tractat el tema de Revolució o evolució. El seu tractament ha obert noves perspectives, que aprofito per fer un mixt entre la teva redacció sobre el tema i la meva darrera que adjunto.

(www.aturats40.net/arxiu/revolucioevolucio.pdf)

Si t'atreveïssis a traduir-lo a l'anglès i fer-ho corre entre els teus condeixebles, podria ser una experiència per saber si la manca de compromís social de la joventut es produïda, de forma general, pel sistema capitalista o per l'entorn cultural local.

Neta.- M'he llegit el text i he fet alguna petita correcció. Tret d'una frase que no s'entén, la resta és perfectament comprensible. Traduir-lo a l'anglès, amb temps, m'hi veuria en cor. Però no crec que l'hagi de passar als meus amics d'aquí.

Avi.- El problema que plantejo, tard o d'hora afectarà a tot el món occidental més ric, incloent-hi el del Regne Unit.

Neta.- Idíl·licament és molt cert tot el que dius, però ells no estan posats en aquest tipus de coses... tenen altres dilemes al cap més "importants" per a ells, com ara quin màster faran el curs vinent. A Catalunya, tinc alguns amics que encara els hi semblaria interessant.

Avi.- Cada persona és un món, però la realitat general que ens envolta en aquests moments és clarament prosaica i vulgar, sense cap tipus de valors que promoguin el creixement personal i comunitari. Ser competitiu no és la solució. En canvi ho pot ser avançar cap una nova societat no idíl·lica, sinó totalment necessària basada en el compartir.

Neta.- Però en els teus textos, plantejes el context actual, dones alguna referència per fer un canvi, però no hi han solucions palpables, doncs tot acaba dependent del sistema general!

Avi.- La nova societat que poc a poc s'està configurant, aposta per una crida a la creativitat i la innovació i a desempallegar-se del sistema actual. Requereix seguir la dita del poeta "Caminante no hay camino, se hace camino al andar". Suposa una gran oportunitat històrica per poder ser més amb els altres, sense cap tipus de limitacions en aquest poder ser. En la pàgina web www.aturats40.net es troba molta informació.

Neta.- Jo hauré de seguir pensant quin és el millor màster i el millor lloc on poder fer-lo (marxar a l'estranger si cal), per tal d'aconseguir una bona feina. Per què així és el sistema i així ho veu la gent que em pot oferir un lloc de treball.

Avi.- Els sistemes educatius sempre reproduïxen les seves societats, mai pretenen canviar-les. Actualment està creant ma d'obra barata per que els rics siguin cada vegada més rics. Davant d'això cal prendre consciència de la realitat d'una joventut, sobre la que cada vegada més gent, creu que no te, ni tindrà futur, qüestió totalment rebutjable.

Neta.- Tot i que jo, cada vegada més, intento descobrir què m'agrada fer realment, deixant de banda la "uni" si cal o el que els professors em diuen. Però a l'hora de la veritat acabo fent el que m'havien demanat i és llavors quan trec bones notes i se'm reconeix la feina i el temps dedicat (per la "uni", la família, els professors...) Per tant, amb això vull dir-te que és difícil sortir d'un sistema ja establert, en el que hi vius. No són pensaments que compleixen les meves accions.

Avi.- Cada persona és d'un temps i d'un país. Passa però que avui aquests condicionaments es troben en un procés de canvis ràpids i radicals. Les noves generacions poden acabar tenint uns problemes vitals que les anteriors no han tingut. El problema vital de poder ser cadascun el que vol ser, era impensable en el nostre temps i país.

Neta.- Em recomanaries que faci pràctiques a la vegada que estudio (matins pràctiques, tardes classe de la "uni") tot i anar de cul i patir per l'estrès, per tal de tenir un bon currículum? Em recomanaries que no fes un màster i que visques la vida viatjant durant un any? Qui ho paga això? Si no he fet practiques (sense cobrar normalment) abans d'acabar la carrera, vol dir que no tinc experiència i per tant no em donaran lloc de treball. Si no tinc un màster, vol dir que no estic especialitzada amb res i per tant no tindran interès en donar-me un lloc de treball perquè seré una més "del montón".

Avi.- Per ser més cal abans que tot saber més i estudiar, compaginant teoria i pràctica, quan més, millor, és necessari. Les meves reflexions no són per ara, sinó segurament per més endavant, quan vagis veient la realitat negativa que t'espera en un sistema competitiu, en la que la lluita per aconseguir un lloc de treball serà cada vegada més aferrissada.

Josep Aracil i Xarrié
President d'Eurosenior
joarxa@gmail.com
Maig de 2015